

Reflexe Audiocafé podzimní semestr 2023 – Kateřina Willaschková, UČO: 520127

Předmět audio café jsem si zapsala již podruhé. Poprvé jsem jej měla zapsaný v jarním semestru 2023 a byla jsem tak nadšená, že jsem si ho zkrátka musela zapsat znovu. O předmět je opravdu velký zájem, nicméně jsem aktuálně v první registrační vlně, takže jsem se zde bez problému dostala. Trošku mi bylo blbé, že jsem vzala šanci mladším ročníkům, ale věřím, že ještě budou mít příležitost dostat se sem v pozdějších semestrech, stejně jako jsem to měla já.

Dle mého názoru přináší předmět obohacující informace a hlavně zkušenosti přímo od autorů audiovizuálních dokumentů, které se na klasických přednáškách student nedozví. Každý semestr je zároveň jiný, protože se poslouchají jiné dokumenty, a tak i přesto, že jsem měla předmět zapsaný podruhé, jsem se dozvěděla spoustu nových informací. Zároveň jsem měla už z minulého semestru jistý přehled o audio dokumentu, takže jsem při samotném poslechu i při debatě s tvůrci nahlížela na tvorbu dokumentu z širší perspektivy než v předchozím jarním semestru.

V rámci letošního semestru proběhlo celkem osm poslechových večerů na téma boj – ať už boj s kůrovcem, dezinformacemi, nebo s osobností. Z poslechnutých osmi dokumentů jsem se rozhodla vybrat za mě ten nejlepší a také naopak ten nejslabší.

Za nejlepší audio dokument tohoto semestru považuji To je vražda, napsala, jehož autorkou je dokumentaristka Tereza Reková. V tomto dokumentu se Tereza zabývala dezinformacemi a hoaxy. Skrze sociální sítě pronikla do bubliny dezinformačních skupin, mezi lidi, kteří věří například i tomu, že měli nacisti základnu na měsíci. Bylo velmi zajímavé proniknout alespoň trochu prostřednictvím tohoto dokumentu do těchto, pro mě neznámých, vod. Proniknout do jiného pohledu nazírání světa. Bylo to zajímavé. Bylo to smutné. Bylo to díky Tereze dokonce i vtipné. Ale hlavně: bylo to obohacující – a to nejen samotný dokument, ale i následná debata s Terezou o tvorbě dokumentu.

Za naopak nejslabší audio dokument považuji Obnažení. Sama jsem hodně stydlivá, nicméně mi přišlo, že už to protagonisté trošku moc prožívají a přehánějí a stále se omílá to stejné dokola, proto jsem ke konci dokonce ztrácela pozornost. Nechci dokument nijak shazovat, vím, že se některým mým spolužákům líbil, nicméně mi osobně asi zkrátka nesednul. Kdybych jej poslouchala sama, tak ho bohužel po chvíli vypnu.